

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15C/71/1995
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2195899851
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Valocká
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2195899851.27

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Dagmar Valockou v právnej veci navrhovateľa: A. H., nar. XX.XX.XXXX, O. XX, P. proti odporcovi: Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, Odštepny závod Smolenice, Trnavská 12, Smolenice, IČO: 36 038 351, o vydanie nehnuteľnosti a zaplatenie odškodnenia, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý vypratať nehnuteľnosť vedenú na liste vlastníctva číslo XXXX na Správe katastra P. ako parcela registra E číslo XXXX/X- orná pôda vo výmere 22 756 m², vyznačená v geometrickom pláne Ing. Jozefa Končiera, číslo 15C/71/95-101 zo dňa 11.01.1997, úradne overenom Okresným úradom v Trnave, odbor katastrálny dňa 03.02.1997, pod číslom X/XX ako parcela číslo XXXX/X- les vo výmere 22 895 m² do 3 dní.

Geometrický plán Ing. Jozefa Končiera číslo 15C/71/95-101 zo dňa 11.01.1997, úradne overený Okresným úradom v Trnave, odbor katastrálny dňa 03.02.1997, pod číslom 8/97 je súčasťou tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a.

O náhrade trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojim podaním zo dňa 16.03.1995, doručeným súdu dňa 17.03.1995 domáhal vydania nehnuteľnosti v katastrálnom území P., parcela číslo XXXX/X a zaplatenia odškodného vo výške 680.422 Sk za zlikvidovanie 11 tisíc koreňov viniča.

Odporca k návrhu uviedol, že dňom účinnosti zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku zaniklo odporcovi podľa § 22 ods. 1 písm. c) právo užívania lesných pozemkov na zabezpečenie lesnej výroby a ostatných funkcií lesov vo vlastníctve navrhovateľa, ktoré mu vzniklo účinnosťou zákona č. 71/1977 Zb. o lesoch dňom 01.01.1978. Predmetný pozemok bol v roku 1960 združený do JRD P. ako vinohrad. V momente vzniku práva užívania t.j. 01.01.1978 sa na pozemku nachádzal lesný porast priemerne desaťročný. Odporca ďalej uviedol, že na pozemku sa nachádzajú porovnateľné trvalé porasty, ktoré na ňom boli ku dňu vzniku práva užívania a teda navrhovateľovi náhrady nepatria. Navrhovateľ ako oprávnená osoba mal odporcu vyzvať na vydanie náhrady podľa ustanovenia § 16 ods. 3 v lehotách uvedených v § 13 zákona, teda do 31.12.1992. Navrhovateľ výzvu na náhradu za trvalé porasty doručil odporcovi až 05.10.1994, dovtedy uplatňovala nároky len jeho matka, M. H.. Ďalej odporca uviedol, že nebráni fyzickému vydaniu sporných pozemkov, navrhovateľ je však povinný postupovať v zmysle zákona a združiť sa s ďalším vlastníkom susedných pozemkov, tak aby im mohli byť lesné pozemky odovzdané v ucelenej časti.

Uznesením zo dňa 23.01.1996 súd pripustil zmenu žalobného petitu tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi za zničený vinič 680.422 Sk spolu s 3 % úrokom od 01.08.1992 do zaplataenia a odporca je povinný vydať navrhovateľovi nehnuteľnosť a to parcelu č. XXXX/X roľa vo výmere 22.756 m².

Uznesením zo dňa 13.02.2013 č.k. 15C/71/1995- súd pripustil zmenu návrhu navrhovateľa v časti petitu tak, že odporca je povinný vydať navrhovateľovi nehnuteľnosť XXXX/X- roľa vo výmere 22 756 m² a zaplatiť navrhovateľovi 680.422,-Sk za zničený vinič s 3 % úrokom od 01.08.1992. Odporca je povinný odstrániť z parcely XXXX/X sladké zemiaky a náletový porast. Súd zároveň nepripustil zmenu návrhu navrhovateľa v časti petitu, v ktorej žiadal určiť odporcovi povinnosť zabezpečiť príjazdovú cestu navrhovateľovi od asphaltovej cesty po parcelu XXXX/X cez parcely č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX a XXXX/XX, nakoľko doteraz vykonané dokazovanie nemôže byť podkladom pre túto zmenu návrhu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu, obsahom spisu sp. zn. 6D/1987/91, obsahom spisu sp.zn. 4C/100/62, výsluchom účastníkov, svedkov a zistil tento skutkový stav:

Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že navrhovateľ je výlučným vlastníkom pozemku- orná pôda v katastrálnom území P., okres P., parcela č. XXXX/X vo výmere 22.756 m².

Rozhodnutím Okresného súdu Trnava D1232/93, Dnot 773/93 zo dňa 11.10.1993 bolo potvrdené nadobudnutie dedičstva v zmysle právoplatne schválenej dohody dedičov o vyporiadaní dedičstva, s tým, že nehnuteľnosti v katastrálnom území P. LV č. XXXX, vl. č. XXXX, parc. č. XXXX/X- orná pôda, vo výmere 22 756 m², ako aj nehnuteľnosti na LV č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX nadobudol do vlastníctva navrhovateľ bez povinnosti výplaty ustupujúcej spoludedičke H. H..

Z obsahu pozemnoknižnej vložky č. XXXX katastrálne územie P. vyplýva, že na základe triednej zmluvy zo dňa 03.11.1948 a geometrického plánu z 25.10.1848 boli zlúčené parcely XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X a rozdelené na parcely tých istých čísel, avšak s inými výmerami, pričom parcely XXXX/X a XXXX/X boli zapísané do vlastníctva E. H.. Na základe geometrického plánu z 15.07.1950 a dvoch kúpnopredajných zmlúv boli zlúčené parcely XXXX/X a XXXX/X a znova sa rozdelili na parcely číslo XXXX/X rolu o výmere 2 hektáre 27 árov 56 m², parcela č. XXXX/X rolu o výmere 56 árov 89 m² a na parcelu XXXX/XX rolu vo výmere 1 hektár 13 árov 78 m², pričom parcela č. XXXX/X zostala vo vlastníctve právneho predchodcu navrhovateľa E. H..

Z podania Poľnohospodárskeho družstva P. zo dňa 31.01.1996 (č.l. 91) súd zistil, že pri vnesení pôdy do JRD sa neuvádzali parcelné čísla, ale len celková výmera pôdy, ktorú člen obhospodaroval, pričom táto nemusela byť v jeho vlastníctve. E. H. vniesol pôdu o výmere 1,29 ha. Ohľadom pani L. neexistuje žiadny záznam o tom, že by do družstva vniesla nejakú pôdu. JRD žiadnu vinicu, ktorá údajne bola na parcele č. XXXX/X nelikvidovalo. Z povolenia premeny kultúry zo dňa 07.11.1961 vyplýva, že ohľadom parcely XXXX/X bola povolená premena kultúry a vyčlenenie z poľnohospodárskeho do lesného pôdneho fondu.

Zo zápisnice z miestnej ohliadky zo dňa 11.09.1996 vyplýva, že podľa navrhovateľa sa vinohrad nachádzal na mieste lesného prieseku a v časti lesa, pričom šírka podľa jeho odhadu predstavuje 80 m. Znalec prítomný pri ohliadke konštatoval, že určite tu boli štepy, nejednalo sa však o vysoké vedenie, nakoľko toto sa začalo uplatňovať v poľnohospodárskej praxi až v 70.rokoch. Vedúci bažantnice uviedol, že priesek nebol a nie je vo vlastníctve navrhovateľa, vyplýva to z lesníckych máp.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru poľnohospodárstvo a záhradníctvo, Ing. Štefana Hronského, CSc. vyplýva, že v prípade parcely č. XXXX/X sa jedná o roľu resp. ornú pôdu, pričom od vysadenia viničných sadeníc po zalesnenie pozemku prešlo 14 rokov. Podľa oznamu J. H. z roku 1948 adresovanému Katastrálnemu a meračskému úradu bol vinohrad vysadený na ploche 15505 m² a jeho cena teda predstavuje 280.161 Sk. Podľa nájmovej zmluvy z 22.04.1956 bola výmera viníc 80 árov a cena teda je 102.661 Sk. Pri výmere pozemku 1,32 ha je cena viníc 156.400 Sk. Z dopĺňujúceho znaleckého posudku zo dňa 28.07.2004 súd zistil, že v znaleckom posudku č. 4/1996 zo dňa 20.09.1996 boli pri oceňovaní použité správne normy a zákon. Nie je známy objektívny doklad, podľa ktorého mal

byť počet krov na presne neidentifikovanej ploche vinice v počte 11.000 ks. To, že bol vinič vysadený v sponě 1,5 x 1,0 m bolo zistené pri obhliadke vykonanej Okresným súdom Trnava. Výživná plocha jedného kra bola 1,5 m². Tejto výživnej ploche zodpovedá nízke vedenie. Stredné a vysoké vedenie viniča sa začalo v Európe využívať v rokoch 1950 a na Slovensku to bolo až po roku 1960. Miesto, kde mal byť predmetný vinohrad vysadený nie je v súčasnosti zaradené do kategórie vinohradníckych parciel a nepatrilo tam ani po prvej rajonizácii v roku 1960, pretože tam nie sú pre pestovanie viniča vhodné agroklimatické podmienky.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 22.06.1995 uviedol, že sa podaným návrhom domáha vrátenia nehnuteľnosti v katastrálnom území P., jedná sa o parcelu XXXX/X vo výmere 22.756 m², ktorú nadobudol ako dedič po zomrelom otcovi E. H., pričom dedičské rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.1993. Predmetný pozemok bol nadobudnutý kúpno- predajnou zmluvou zo dňa 14.02.1941, časť týchto pozemkov potom starý otec odpredal. V máji roku 1948 tam bol zriadený vinohrad na dĺžku 240 m a šírku 64,60 m a zvyšok bol les. V roku 1956 bol tento pozemok prenajatý pani L. a v roku 1960 sa stal užívateľom pozemku odporca.

Právny zástupca odporcu uviedol, že s vydaním pozemku súhlasia, pričom vydanie pozemku možno zrealizovať len ako ucelenú lesnú časť, ktorou sú jednotky priestorového rozdelenia lesa podľa osobitného predpisu, bez vytyčovania jednotlivých pozemkov. Ďalej uviedol, že parcela je neidentická a neucelená a za takýchto okolností ju nemožno vydať.

Svedok, A. O. J., zamestnanec pozemkového úradu V. na pojednávaní dňa 14.09.1995 uviedol, že navrhovateľ je vlastníkom parcely č. XXXX/X vo výmere 2,27 ha, predmetná parcela je súčasťou lesného dielca XXX B o výmere 3,07 ha podľa plateného lesného hospodárskeho plánu na roky 1988 až 1997. V danom prípade parcela XXXX/X netvorí ucelenú lesnú časť, je len časť dielca a preto pozemkový úrad nevyhovel požiadavke zabezpečiť vytyčenie neidentického pozemku. V tomto prípade dielcom je 3,07 ha, z ktorého len 2,27 ha patrí navrhovateľovi a zvyšok patrí inému vlastníkovi.

Svedok U. Y., uviedol, že je vlastníkom pozemku v lokalite H. kat. územie P., konkrétne parcely č. I./X, I./X, I./X, ktoré majú spolu výmeru 6,8 ha, parcela č. XXXX/X sa nachádza pozdĺž parcely XXXX/X, nachádza sa tam lesný priesek, nie je to lesná, ale orná pôda. Na záver svedok uviedol, že odporca nemá záujem doriešiť túto vec, nakoľko sa tam nachádza bažantnica.

Svedok A. H. B., uviedol, že má vedomosť o tom, že predchodcovia navrhovateľa vlastnili parcelu XXXX/X, pričom na parcele bola vinica približne 2 ha. Túto užívala istý čas pani L.. V čase, keď túto nehnuteľnosť preberali Lesy, v roku 1959-1960, boli tam viniče riadne nasadené, tiež bol pri tom, keď sa tieto viniče likvidovali. Zalesňovalo sa postupne, takže v priebehu 4-5 rokov vinič vymizol.

Svedkyňa J. J., na pojednávaní uviedla, že vinohrad patril starému otcovi navrhovateľa, pričom ho pomáhala vysádzať, nakoľko u neho pracovala. Vinohrad sa vysádzal po roku 1950 a bolo to približne 11.000 štepov. Určitý čas obrábala vinohrad pani L.. Neskôr vinohrad zlikvidovalo buď JRD alebo Lesy.

Svedkyňa H. H., matka navrhovateľa, uviedla, že predmetnú parcelu kúpil jej svokor, tento bol v jeho vlastníctve do mája roku 1963. Keď zomrel stal sa vlastníkom jej manžel. Vinohrad sa sadiť v čase, keď mal navrhovateľ 2-3 roky a bolo to 11 000 ks štepov. Nakoľko sa svokor o vinohrad už nedokázal postarať a jej muž veľa cestoval, bol prenajatý pani L.. Ani svokor a ani pani L. nedali tento pozemok družstvu, družstvo začalo pozemok neoprávnene užívať.

Svedok, J. H. uviedol, že H. mali vinohrad o veľkosti približne 1 ha. Štátne lesy začali na príkaz národného výboru nielen tento vinohrad, ale aj 300 ha pôdy zalesňovať.

Svedok E. R. na pojednávaní uviedol, že do Západoslovenských lesov nastúpil ako vedúci v roku 1954, pričom ešte predtým došlo k delimitácii. Pod ich správu prešli nielen vinohrad, ale aj iné pozemky. V čase keď Západoslovenské lesy preberali tento pozemok, bol v zanedbanom stave, bola tam burina a pôda bola poškodená výmoľmi, zároveň sa tam nachádzali zbytky oplodenia viniča, ovocné stromy a aj drôty.

Zo svedeckej výpovede K. F. súd zistil, že H. mali vinohrad v lokalite H. P. už v roku 1964-1965 tam bola burina vysoká vyše jedného metra. V roku 1966 dostal za úlohu túto plochu zalesniť. H. vinohrad mal asi 20 árov a L. vinohrad asi 80 árov.

Z výsluchu, ako aj z písomného vyjadrenia znalca z odboru geodézie a kartografie, A.. E. F. vyplýva, že vypracoval geometrický plán na základe pôvodnej katastrálnej mapy, pričom pri vyhotovení vychádzal zo súčasného stavu a nie z jednotlivých prerozdeľovaní pod č. XXXX/XX a č. XXXX/XX, pričom tieto nemal k dispozícii a je teda možné, že parcela XXXX/X má iný tvar. Znalec ďalej uviedol, že geometrický plán zo dňa 10.05.1996 je neplatný a to z dôvodu, že bol vypracovaný na základe údajov poskytnutých Správou katastra v P. a až následne bolo zistené, že bol vyhotovený geometrický plán zo dňa 26.10.1948 č. 1002/50 a na základe tohto bol vyhotovený nový geometrický plán zo dňa 03.02.1997. Chybné určená výmera je v dovolených odchýlkach určenia výmery, pričom po zápise geometrického plánu bude zapísaná výmera 2 ha 2895 m².

Právny zástupca navrhovateľa k dopĺňujúcemu znaleckému posudku znalca doc. Ing. Štefana Hronského, PhD. uviedol, že znalec v tomto posudku nezodpovedal otázky zadané mu uznesením. Znalec neoceníl vinič, ktorý mal byť vedený na strednom resp. vysokom vedení a to napriek tomu, že pripustil, že mohol byť vysadený a vedený aj na strednom vedení. Znalec tiež nezohľadnil geometrický plán Ing. Končiera, ktorým bola predmetná parcela zidentifikovaná podľa právneho stavu z roku 1948.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní 11.04.2005 uviedol, že navrhovateľ nemá žiadny nárok na zaplatenie odškodného za trvalé porasty, ktoré sa nachádzali na parcele č. XXXX/X, nakoľko zákon č. 229/1991 Zb. pre takýto nárok predpokladá jeho uplatnenie v prepadnej lehote 31.12.1992, čo v prípade navrhovateľa splnené nebolo. Ďalej poukázal na skutočnosť, že nebolo preukázané, že činnosťou odporcu resp. jeho právnych predchodcov vznikla navrhovateľovi akákoľvek škoda. Pokiaľ teda navrhovateľovi nejaká škoda vznikla, mal si túto uplatňovať buď v súlade so zákonom č. 229/1991 Zb. alebo u právneho nástupcu JRD, ktoré malo predmetný vinohrad v užívaní. K vydaniu parcely č. XXXX/X možno pristúpiť len vtedy, ak navrhovateľ spojí parcelu s ostatnými vlastníckymi lesnými parcelami do súvislej jednotky okolitého lesa, ako sa to vyžaduje pre vydanie lesných nehnuteľností.

Znalec, Ing. Štefan Hronský, CSc. na pojednávaní uviedol, že sa v plnej miere pridrižava znaleckého posudku ako aj dodatku k tomuto posudku, pričom určil hodnotu viniča len pri nízkom vedení, nakoľko z vykonanej obhliadky bol presne identifikovaný spon a veľkosť pôdy, ktorá vyživuje ker a pretože táto veľkosť výživnej plochy bola 1,5 m², tak takéto kry viniča môžu byť zaradené iba ako nízke vedenie. Znalecký posudok bol vypracovaný v zmysle metodického postupu na ohodnotenie trvalých porastov, kultúry viniča podľa spôsobu vedenia v zmysle zákona č. 229/91 Zb. a jeho novely č. 93/92 Zb. vydaný komplexným výskumným ústavom vinohradníckym a vinárskym.

Z výpovede navrhovateľa na pojednávaní dňa 09.03.2010 súd zistil, že predmetom vydania je lesný výsek, kde sú vysadené sladké zemiaky, ktoré je ťažko odstrániť. Predtým sa tam nachádzal vinohrad o šírke 64 x 240 metrov, čo je 1,16 ha a 1,04 ha bol les, ktorý tam je aj v súčasnosti. V súčasnosti je lesný výsek oračina, nie sú tam stromy.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní dňa 07.10.2010 uviedol, že navrhovateľ síce hovorí o parcele XXXX/X, ale v skutočnosti poukazuje na inú, vedľajšiu parcelu. Na parcele XXXX/X je riadne vysadený les, nejde o nálet, ide o dielec XXXB, čo je v skutočnosti parcela XXXX/X, kde sa žiadny vinič nenachádza. Právny predchodca navrhovateľa vlastnil aj parcelu XXXX/X, ktorú predal E. R. a je vedená na LV č. XXXX a parcelu XXXX/XX, ktorá je vedená na LV č. XXXX, ktorú predal C. D.. Pozostatky viniča sú na parcele č. XXXX/X, ktorú navrhovateľ chybné označuje za svoju parcelu.

Navrhovateľ k znaleckému posudku Ing. Jozefa Končiera uviedol, že je potrebné do vydávaného pozemku zahrnúť aj časť, na ktorej sa nachádza vinič. Parcela č. XXXX/X sa rozdelila, časť sa zlúčila do parcely XXXX/X a časť do parcely XXXX/XX. Je nepochybné, že starý otec mal spolu 6 ha, z toho 3 predal a zostalo mu 2,27 ha. Navrhovateľ ďalej uviedol, že parcelu videl v 15-tich rokoch, bol tam vinič, strýko tam osádzal betónové stĺpy a jednalo sa o parcelu XXXX/X.

Právny zástupca odporcu uviedol, že doterajšiemu vydaniu nehnuteľnosti bránila nedostatočná identifikácia parcely. Na parcele č. XXXX/X nie sú pozostatky viniča, je to súvislý lesný porast a na vedľajšej parcele sú pozostatky viniča a betónová skruž, kde sa zarábala silica na postrekovanie viniča.

Navrhovateľ na otázku sudcu, prečo nežiadal vydanie predmetnej nehnuteľnosti, ale žiadala o jej vydanie jeho matka uviedol, že o vydanie žiadala spolu s ňou, nakoľko boli spoluvlastníkmi, pričom nevedel, že pozemky prepíše na neho. Tiež bol prítomný pri prejednaní žiadosti matky zo dňa 18.0.1992. Z vyjadrenia navrhovateľa vyplýva, že jeho starý otec predal R. a D. parcelu nachádzajúcu sa na pravej strane od parcely XXXX/X a F. nad touto parcelou. Parcela XXXX/XX išla popri parcele XXXX/X v tej časti, kde je aj v súčasnosti priesek. Starý otec kúpil od grófa Erdodyho vyklčovaný les a na 1,55 hektára vysadil vinohrad a na zvyšnej časti bol les vytvorený náletom.

Zo znaleckého posudku č. 4/2011, Ing. Romana Wágnera, znalca z odboru geodézia a kartografia súd zistil, že geometrický plán nebol znalcom zhotovovaný, nakoľko takýto geometrický plán bol vyhotovený už skôr a to znalcom Ing. Končierom pod č. 15C/71/95-101. Vytýčenie pozemku p.č. XXXX/X (t.j. pôvodného pozemku p.č. XXXX/X) bolo vykonané dňa 31.05.2011. Znalec ďalej konštatoval, že pôvodný vinohrad sa nachádza na pozemku E-KN p.č. XXXX/XX a nie na pozemku E-KN p.č. XXXX/X, na pozemku XXXX/X sa v čase obhliadky nachádzal súvislý lesný porast bez akýchkoľvek iných porastov, na tomto pozemku sú stromy a nie zvyšky pôvodného vinohradu. V geometrickom pláne č. 15C 71/95-101 sú hranice pozemkov E-KN p.č. XXXX/X a C-KN p.č. XXXX/X identické a napriek tomu sú ich výmery rôzne (výmera p.č. XXXX/X je 22756 m² a výmera p.č. XXXX/X je 22895 m²). Táto skutočnosť je spôsobená tým, že v zmysle § 70 zákona č. 162/1995 Z.z. nie je výmera parcely záväzným údajom katastra. Záväzným údajom katastra je geometrické určenie parcely t.j. priebeh jej hranice vyznačený v mape. Pri vyhotovení predmetného geometrického plánu bola upravená výmera pozemku podľa súradníc lomových bodov hraníc pozemku. Táto úprava mohla byť uskutočnená aj z toho dôvodu, že rozdiel písomnej výmery a grafickej výmery je v dovolenej odchýlke určenej predpismi Úradu geodézie, kartografie a katastra.

Zo zápisnice z obhliadky nehnuteľnosti konanej dňa 28.10.2011 vyplýva, že navrhovateľ po vyzvaní, aby ukázal na miesto, kde sa nachádza parcela, ktorú žiada vydať, ukázal na nehnuteľnosť, kde nie je trvalý lesný porast ale iba kry, ide o tzv. priesek lesa, zároveň navrhovateľ ukázal na časť lesa približne rovnakú ako časť prieseku. Navrhovateľ uviedol, že v časti prieseku sa nenachádzajú pozostatky viniča, nakoľko boli vyorané, v lese sa nachádza menšia časť viniča, pričom nevedel uviesť v ktorej časti. Navrhovateľ počas obhliadky poukázal na ťahavú rastlinu na okraji parcely, ktorá sa tiahne asi do výšky 20 metrov po kmeňoch a konároch stromov, na čo odporca uviedol, že sa nejedná o pozostatky viniča, ale rastlinu plamienok, nakoľko vinič nedosahuje nikdy výšky 20 metrov. Znalec vytýčil v teréne parcelu č. XXXX/X, pričom išlo o súvislý lesný porast a o vedľajšiu parcelu k tej, ktorú označil navrhovateľ.

Právny zástupca odporcu uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by sa právny zástupca navrhovateľa pokúsil o mimosúdnu dohodu. V auguste 2010 bol za riaditeľom odštepného závodu Smolenice, ktorý sa nevedel k veci vyjadriť, avšak právny zástupca navrhovateľa nemal návrhy na riešenie. Z posudku znalca vyplýva, že na p.č. XXXX/X sa nachádza súvislý porast, ktorý nie je náletom a na susednej parcele č. XXXX/XX sa pôvodne nachádzal vinič. Aj znalec Ing. Hronský v znaleckom posudku uviedol ako dôkaz rozhodnutie ONV z roku 1961, kde bola podaná žiadosť na zmenu kultúry a parcela č. XXXX/X je vedená ako roľa, orná pôda a preberá sa na zalesnenie. Ak sa tam nachádzal vinič, tak len ojedinele. Odporca zároveň uviedol, že aj keď je vlastníctvo navrhovateľa nesporné, predmetnú nehnuteľnosť nemožno vydať vzhľadom na problémy, ktoré tu sú a preto je potrebné, aby vo veci rozhodol súd. Po vyhotovení znaleckého posudku Ing. Wágnera vyplynulo, že navrhovateľ si celý čas myslel, že sa domáha vydania iného pozemku, na ktorom sú pozostatky viniča a to pozemku XXXX/XX, ktorý je vo vlastníctve D..

Na poslednom pojednávaní navrhovateľ žiadala zmenu návrhu a to zabezpečiť odporcom príjazdovú cestu, odstránenie sladkých zemiakov a stromkových samorostov, pričom príjazdovú cestu žiadala zabezpečiť od asfaltovej cesty po pozemok cez susedné parcely. Navrhovateľ počas konania nikdy nepreukázal a ani nenavrhol vykonať dokazovanie, ku skutočnostiam, že odporca je z nejakého dôvodu povinný zabezpečiť vybudovanie cesty k pozemku a to, že tam niekedy cesta bola a že odporca je vlastníkom parcel, na ktorej by cesta mala byť, preto súd jeho návrh na zmenu návrhu vykonaný v

záverečnej reči nepripustil, pretože doterajšie dokazovanie by nemohlo byť podkladom na rozhodovanie o tomto nároku.

Právny zástupca odporcu zdôraznil, že pôvodný vinohrad sa nachádzal na parcele č. XXXX/XX, ktorý je v súčasnosti vo vlastníctve manželov D. a na pozemku XXXX/X sa nachádza súvislý lesný porast. Z uvedeného vyplýva, že vinica, za ktorú sa žalobca domáha náhrady v uvedenej sume sa nenachádzala na pozemku, ktorý navrhuje navrhovateľ vydať. Navrhovateľ sa od začiatku súdneho konania dožadoval podľa stavu v teréne vydania iného pozemku ako bolo zistené znalcom Ing. Wágnerom. Ako už bolo uvedené odporca nespochybňuje vlastnícke právo navrhovateľa, keďže tento je zapísaný ako vlastník pozemku. Ohľadom návrhu navrhovateľa odstrániť z pozemku sladké zemiaky a stromkové samorosty, odporca uviedol, že takáto povinnosť odporcu nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu a z vykonaného dokazovania ani nevyplývalo, že by sa takéto sladké zemiaky a stromkové samorosty resp. lesný nálet mali nachádzať na pozemku, ktorý navrhovateľ žiada vydať.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa ustanovenia § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 131 ods. 1 Občianskeho zákonníka neoprávnený držiteľ je povinný vždy vydať vec vlastníkovi spolu s jej plodmi a úžitkami a nahradiť škodu, ktorá neoprávnenou držbou vznikla. Môže si odpočítať náklady potrebné pre údržbu a prevádzku veci.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že žalobný návrh ktorým sa navrhovateľ domáhal vypratania nehnuteľnosti p. č. XXXX/X bol podaný dôvodne. Súd má za preukázané, že navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti a to titulom dedičského rozhodnutia. Odporca nepreukázal, že by mal právo na užívanie nehnuteľností, právo na zasahovanie do vlastníctva navrhovateľa. Odporca počas konania ani nespochybňoval vlastnícke právo navrhovateľa k predmetnej nehnuteľnosti, uviedol len, že tieto nie je možné vydať pre nedostatočnú identifikáciu parcely. Nakoľko teda navrhovateľ preukázal v tomto konaní vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX a teda za daného stavu má právo domáhať sa ochrany vlastníckeho práva, keďže odporca užíva nehnuteľnosť bez právneho dôvodu a odmieta mu ju vydať, rozhodol súd tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 4 ods. 2 písm . c) zákona č. 229/91 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, ak osoba, ktorej nehnuteľnosť prešla v dobe od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v § 6, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v § 13 alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami, pokiaľ sú štátnymi občanmi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a majú trvalý pobyt na jej území, fyzické osoby v tomto poradí:

c) deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v § 13, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti.

Podľa § 6 ods. 1 písm . p) zákona č. 229/91 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, oprávneným osobám sa vydajú nehnuteľnosti, ktoré prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku

p) prevzatia nehnuteľností bez právneho dôvodu.

Podľa § 13 ods. 1 písm . p) zákona č. 229/91 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, právo na vydanie nehnuteľnosti podľa § 6 môže oprávnená osoba uplatniť do 31. decembra 1992. V prípade uvedenom v § 6 ods. 1 písm. a) začne osemnásťmesačná lehota plynúť až odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol výrok zrušený, ak dôjde k tomuto rozhodnutiu po dátume účinnosti tohto zákona. Neuplatnením práva v lehote právo zanikne. Lehoty na predkladanie písomných dôkazov v konaní pred pozemkovým úradom sa spravujú všeobecnými predpismi o správnom konaní.

Podľa § 15 ods. 1,2,3,4,5,6 zákona č. 229/91 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, oprávnenej osobe prislúcha právo na náhradu za trvalý porast, ktorý na pozemku bol v čase jeho prevzatia štátom alebo inou právnickou osobou, ak v čase vydania pozemku na ňom nie je iný porovnateľný trvalý porast tej istej kultúry.

2) Za porovnateľný lesný porast sa považuje porast, ktorý bez ohľadu na vek a drevinové zloženie umožňuje výnos, ak takýto porast bol na pozemku v čase jeho prevzatia štátom.

3) Ak na pozemku nie je porast podľa odseku 2, oprávnenej osobe sa môže poskytnúť s jej súhlasom náhrada podľa odseku 1 výnimočne aj formou náhrady nákladov na starostlivosť o jestvujúci porast až do času, kým bude poskytovať výnos podľa odseku 2.

4) Ak na pozemku, ktorý má byť vydaný podľa tohto zákona, je trvalý porast, hoci v čase prevzatia pozemku štátom alebo inou právnickou osobou na pozemku porovnateľný trvalý porast tej istej kultúry nebol, je na vôli oprávnenej osoby, či prevezme pozemok a uhradí finančnú náhradu alebo či požiada o vydanie iného pozemku; v takom prípade sa postupuje podľa § 11 ods. 2.

5) Ceny sa určujú podľa cenových predpisov platných ku dňu účinnosti tohto zákona.

6) Ak na pozemku, ktorý má byť vydaný podľa tohto zákona, je lesný porast, hoci v čase prevzatia pozemku štátom alebo inou právnickou osobou na pozemku takýto porast nebol, oprávnenej osobe sa vydá pozemok s lesným porastom bez povinnosti jeho náhrady.

Súd nemohol posudzovať návrh navrhovateľa na začatie konania podľa ustanovení zákona č. 229/91 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, nakoľko navrhovateľ nespĺnil základnú podmienku tohto zákona, neuplatnil svoje právo na vydanie nehnuteľnosti u povinnej osoby v lehote do 31.12.1992 a jeho právo zaniklo. Právo si uplatnila jeho matka v zákonnej lehote, avšak táto sa nestala vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti v dedičskom konaní a ani nebola navrhovateľkou v tomto súdnom konaní. Skutočnosť, že navrhovateľ sa zúčastnil niektorých rokovaní o vydaní nehnuteľnosti so svojou matkou, ako to vyplýva zo zápisnice o prejednaní nárokov M. H., nie je dôkazom toho, že si navrhovateľ uplatnil nárok spolu so svojou matkou. Sám navrhovateľ uviedol, že nevedel, že matka sa nestane vlastníčkou nehnuteľnosti v dedičskom konaní a že vlastníkom sa stane on sám. Navrhovateľ požiadal o vydanie nehnuteľností až 5.10.1994, teda v čase keď jeho právo už zaniklo. Keďže vlastníctvo nikdy neprešlo na povinnú osobu, ktorou je odporca a odporca užíval predmetnú nehnuteľnosť bez právneho dôvodu, navrhovateľ je právom chránený ako vlastník nehnuteľnosti pred neoprávneným užívaním nehnuteľnosti, preto súd jeho návrhu na vydanie nehnuteľnosti vyhovel podľa ustanovenia § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľovi súd v časti vydania nehnuteľnosti vyhovel, teda rozhodnutie súdu je také, ako by bolo keby navrhovateľ preukázal nároky podľa ustanovení zákona č. 229/91 Zb.

Z týchto dôvodov (neuplatnenie práva v zákonnej lehote u povinnej osoby) súd taktiež nemohol posudzovať nároky navrhovateľa na náhradu za porasty, ktoré boli na nehnuteľnosti v čase prevzatia a v čase vydania. Aj v prípade, že by navrhovateľ preukázal, že je oprávnenu osobou podľa ustanovení zákona 229/91 Zb., nevznikol by mu nárok na náhradu za trvalý porast, ktorý na pozemku bol v čase jeho prevzatia odporcom alebo jeho predchodcami, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na predmetnej parcele sa pôvodne nenachádzali trvalé porasty, nakoľko išlo o ornú pôdu a v čase vydania je na nehnuteľnosti lesný porast. Navrhovateľ žiadal vydať predmetnú parcelu, nepožiadala o vydanie náhradnej parcely, preto podľa §-u 15 ods. 4 zákona č. 229/91 Zb. mu mohla byť vydaná a podľa §-u 15 ods. 6 nemal by povinnosť zaplatiť náhradu za lesný porast. Odporcovi by ani podľa zákona č. 229/91 Zb. nevznikla povinnosť odstrániť porast.

Súd sa nestotožnil so žiadosťou navrhovateľa, podľa ktorého je potrebné do vydávaného pozemku zahrnúť aj časť, na ktorej sa nachádzajú pozostatky viniča a ani s tvrdeniami, že parcela č. XXXX/XX je nesprávne zakreslená. Dokazovaním bolo zistené, že vo vlastníctve právneho predchodcu- starého otca navrhovateľa, E. H. boli aj okolité parcely, pričom parcela XXXX/X bola zlúčená s parcelou č. XXXX/X a nanovo prerozdelená na parcelu č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/XX, vo vlastníctve menovaného však zostala z dôvodu predaja len parcela XXXX/X. Práve na parcele č. XXXX/X sa pestoval vinič, pričom tento pozemok bol aj pred rozhodnutím o zalesnení vedený ako vinica na rozdiel od parcely č. XXXX/X, ktorá bola vedená ako orná pôda. Ako už bolo uvedené, právny predchodca- starý otec navrhovateľa, bol vlastníkom okolitých parciel, na ktorých bol vinič, tak ako si to pamätá aj navrhovateľ, tento však tieto pozemky predal a predmetom dedenia sa stala len parcela č. XXXX/X na LV č. XXXX. Navrhovateľ uviedol, že ako dieťa videl predmetné parcely, ale podľa všetkých okolností zistených

aj výsluchom svedkov, išlo o viaceré parcely, ktoré boli pôvodne vo vlastníctve právneho predchodcu navrhovateľa a ktoré predal. Matka navrhovateľa uviedla, že navrhovateľ mal dva roky, keď sa vysádzal vinohrad, preto navrhovateľ si nemohol pamätať, na ktorej parcele bol vysádzaný vinohrad a ktorá parcela je parcela č. XXXX/X. To, že navrhovateľ a jeho matka si nepamätali, že ich právny predchodca bol vlastníkom parcely č. XXXX/X, svedčí aj skutočnosť, že táto parcela nebola predmetom dedičského konania po E. H. sp. zn. D 1345/79, ani v konaní sp. zn. D 2433/89, kde sa prejednával dodatočne zistený majetok poručiťľa, ani v konaní sp. zn. 6D 1987/91, na ktoré dala podnet matka navrhovateľa a v ktorom sa prejednával novoobjavený majetok po E. H. staršom a až v konaní sp.zn. 8D 1232/93 matka navrhovateľa uviedla aj LV č. XXXX ako novoobjavený majetok po poručiťľovi. Z tohto dôvodu sú výpovede navrhovateľa, že vie, o ktorú parcelu sa jedná, nedôveryhodné.

V konaní sp. zn. 4C/100/62, kde sa konalo o nájomnom za prenájom nehnuteľností - parcel č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X uvedeníých v návrhu na začatie konania, bolo zistené, že v nájomnej zmluve zo dňa 22.4.1956 uzatvorenej medzi E. H. a J. L. nebola uvedená žiadna parcela, v konaní nebola urobená identifikácia parcel a je pravdepodobné, že sa konalo o nájme a užívaní iných parcel odporkyňou v tom konaní p. L., než boli uvedené v návrhu na začatie konania a o ktorých sa viedlo celé konanie (konanie bolo zastavené pre späťvzatie návrhu na začatie konania právnymi nástupcami navrhovateľa). Z tohto omylu potom vzišla ďalšia mylná informácia, že s týmito parcelami vstúpila p. L. do družstva. Súd má za to, že aj s ohľadom na uvedené vznikol problém s identifikáciou parcely, ktorá je predmetom tohto konania. A z tohto omylu vychádzal aj súd v prejednáwanej veci pri prvej ohliadke pozemku, keď ohliadaný pozemok bol identifikovaný len samotným navrhovateľom, ktorý však identifikoval parcelu č. XXXX/XX a aj znalec Hronec ohliadal parcelu č. XXXX/XX, čo je lesný priesek, ktorý nie je vo vlastníctve odporcu. Neskôr sám navrhovateľ spochybnil svoju výpoveď, keď alternatívne žiadal vydať parcelu č. XXXX/XX alebo XXXX/X, z čoho vyplýva, že sám si nebol istý o ktorú parcelu ide.

Súd teda vychádzal zo znaleckých posudkov znalcov Ing. Jozefa Končiera a Ing. Romana Wágnera, keďže ide o určenie parcely v teréne, k čomu je potrebné mať odborné znalosti a technické vybavenie, ktorými súd ani navrhovateľ nedisponuje.

Zároveň súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti, ktorým sa domáhal zaplatiť 680.422,-Sk za zničený vinič a to s 3 % úrokom od 01.08.1992 a odstránenia sladkých zemiakov a náletového porastu z jeho pozemku nie je dôvodný. Navrhovateľ žiadal nahradit škodu, ktorá mu údajne neoprávnenou držbou vznikla a to odstránením viniča nachádzajúceho sa na jeho nehnuteľnosti, pričom navrhovateľ v návrhu správne označil nehnuteľnosť, avšak počas celého konania sa domnieval, podľa stavu v teréne, že žiada vypratanie iného pozemku a teda žiadal náhradu škody za odstránený vinič, ktorý sa nachádzal na pozemku vo vlastníctve inej osoby. Uvedené vyplýva z viacerých vyjadrení navrhovateľa ako aj zo zápisnice z obhliadky nehnuteľnosti, kde navrhovateľ pri identifikácii miesta jeho parcely, mal za to, že jeho nehnuteľnosť sa nachádza v mieste, kde nie je trvalý lesný porast - tzv. lesný priesek. Súd mal za preukázané, že vinič sa nachádzal v mieste lesného prieseku t.j. na parcele č. XXXX/XX a nie na parcele č. XXXX/X, ktorá je vo vlastníctve navrhovateľa a je predmetom tohto konania.

Navrhovateľ, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno, nepreukázal skutočnosti, na základe ktorých by súd mohol uzavrieť, že bol vlastníkom nehnuteľnosti, na ktorej sa pestoval vinohrad a odstránením ktorého mu vznikla škoda. Tento sa podľa všetkého, tak ako už bolo konštatované súdom, nachádzal na inej parcele a teda navrhovateľ nie je legitimovaným subjektom na uplatnenie nároku na náhradu škody a preto súd rozhodol ohľadne tejto časti návrhu v jeho neprospech. Rovnako ako nedôvodný zamietol súd návrh v časti, ktorou sa navrhovateľ domáhal odstránenia sladkých zemiakov a náletového porastu, nakoľko nepreukázal, že by sa tieto na jeho pozemku nachádzali. Ako aj sám navrhovateľ uviedol na pojednávaní konanom dňa 09.03.2010, zemiaky a porast by sa mali nachádzať v mieste lesného prieseku t.j. na parcele č. XXXX/XX. Taktiež znalec jednoznačne určil predmetnú parcelu v teréne, pričom sa jedná o pozemok s lesným porastom, ako už bolo uvedené a nie s náletom ani sladkými zemiakmi. Skutočnosť, že na predmetnej parcele sa nachádza súvislý lesný porast bola zistená aj ohliadkou nehnuteľnosti súdom za prítomnosti všetkých účastníkov konania a ich právnych zástupcov dňa 28.10.2011.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže

rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd rozhodne o trovách konania samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Trnave na Krajský súd v Trnave.

Náležitosti odvolania (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku): z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie s prípadnými prílohami treba predložiť dvojmo.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.